

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ω ! Έσύ, που στις εύτυχισμένες μας μέρες είσαι τόσο άσηχηνη, κωμικοποιώ, άναποδοστη και άσπαιτη, σαν τη σκιά που ριχνον άπάνω στα νερά τ άφλα της Ιτιάς, ω ! γυναίκα, γίνεσαι άμέσως ό παρήγορος άγγελός μας, μόλις ή στικμορά άγγίζει τα ταπεινωμένα μας μέτωπα. Βά λ τ ε ρ Σ κ ω τ

Ό έρωτας στην καρδιά της γυναίκας μοιάζει με την εικόνα, που γράζει κανένας άπάνω στό χόνι και που μία άχτιδα του ήλιου μονάχα φτάνει γιά νά την ξεφρασίση. Σ α ί ξ π η ρ

Η έρωμένη μας έχει πάντα μερικές άρετές, που τις βλέπουμε μόνο τά μάτια της φαντασίας μας. Βά κ λ ο ν

Στό πρώτο της ασθήμα ή γυναίκα άγαπάει μόνο τον έρωστή της. Σ' όλα τ' άλλα δεν άγαπάει παρα μονάχα τον έρωτα. Ό έρωτας κταντά γι' αήτην ένα φέρεμα, που δεν μπορεί πεινά νά το βγάλει από πάνω της και που της ταιριάζει πάντα περίφημα, σαν γάντι. Δοκιμάστε και θα δите πως λίγο αήθεια, "Ένας μονάχα άνδρας, ό πρώτος, μπορεί νά συγχωρή την καρδιά της γυναίκας. Λ ό ρ ο δ ο ς Β ύ ρ ω ν

Τι άλλο ζητάμε στη ζωή, παρά την όμορφιά, την αλήθεια και τον έρωτα ; Σ έ λ λ ε υ

Ό έρωτας εινε τόσο έγωιστής, ώστε πρωταίωμος νά έδοουμε νερό αυτόν που άγαπάει, παρά νά τον χάσουμε ζώντας. Ν α τ α λ ί α Μ π ά ρ ν η υ

Μ' άρέσουν ή γυναίκες που έχουν παρελθόν, όπως μ' άρέσουν και οι άνδρες που έχουν μέλλον. Ό σ κ ά ρ Ο υ ά τ λ ν τ

Η γυναίκες μās φαίνονται άγγελιοι, όσο τις ποθούμε. Όταν όμως τις αποχτήσουμε, ή γοητεία τελειώνει. Οι άνδρες, πριν από την έρωτική τους νίκη, δίνουν πάντα στη γυναίκα πολύ περισσότερο άξία, από όση έχει πραγματικά, κι' άνοίγουν τά μάτια τους μόνον μετά την κατάκτηση. Σ α ί ξ π η ρ

Ποιός θα μπορούσε νά έμποδίση την παρακμή και την καταστροφή της όμορφιάς ; Άλλοίμονο ! κανένας ! Έκτός άν τó θαύμα αυτό μπορούσε νά τό κινή τό μαυρό μου μελάνι, δίνοντας με την πένα μου ζωή και λάμψη άιώνια στον έρωτά μου. Σ α ί ξ π η ρ

Ό γάμος εινε ό τάφος του έρωτος, γιατί δεν μπορεί κανείς ν' άγαπά, όταν δεν βρίσκει έμπόδια. Άν ή Άσσυρα ήταν γυναίκα του Πετρόραχη, δεν θα περνούσε όλη τη ζωή του ό ποιητής γράφοντας της τά περίφημα συνένετα του. Λ ό ρ ο δ ο ς Β ύ ρ ω ν

Όση έμπιστοσύνη κι' άν έχουν οι έρωσται και οι σύζυγοι, δεν πρέπει νά μένουν πολύ έξω από τό σπίτι τους. Β ύ ρ ω ν

Ό έρως έχει κι' αυτός τις μηχανορραφίες του, όπως και ή φιλολογία. Βά λ τ ε ρ Σ κ ω τ

Μιά γυναίκα που χάνει την όμορφιά της, μπορεί νά εινε τόσο άίγορη γιά τον έρωτά της, όσο ένας άνδρας, που χάνει την περιουσία του, ειναι άίγορος γιά την έρωμένη του. Π ό π

Ό έρωτας εινε μία θεία σταγόνα, την όποια έστάλαξαν οι όφρανοι έλασά στο κάτελλο της ζωής, γιά νά γλυκάνουν την πίκρα της. Ρ ό τ σ σ ε τ ε ρ

Έχουν περάσει πειά ή μέρες της νεότης, που ή λαμπρή όμορφιά της έζωνε την καρδιά μου με τις άλυσίδες της, που τό δνερο της ζωής μου, από την αήγη ός τό βράδυ, ήταν ό έρωτας, μονάχα ό έρωτας ! Μιά κανονία έλπίδα μπορεί νά ξεκντηθή πάλι στην καρδιά μου, κανονικές μέρες μπορεί νά φωτίσουν πάλι τη ζωή μου, με φως που έλαρό και πύ ήρεμο από τις στικμενίες, να δέν θα έτάξη πειά τίποτα στον κόσμο τόσο γλυκό, σαν τό δνερο της πρώτης άγάτης. Θ. Μ ο υ ρ

Έλα μαζί μου στη θάλασσα, νέο κορίτσι ! Γίνε συντρόφισσα μου, όταν ό ήλιος λάμπει, όταν τό χόνι πέσει και σκεπάσει τη γή. Η έποχέ μπορεί ν' αλλάξουν, μα στην πετή έρωτικέ μένη ψυχή μου θα κει πάντα ή ίδια άδωστη φλόγα, κάτω ά' όλους τους όραμούς.

πρωίς σας μοιάζει πολύ με τη δική μου, με τη διαφορά ότι έγώ είμαι τώρα παρωμορφωμένος, άλταίος στη θέα...

—Είστε ύπερβολικός, κύριε, ειντε ή δούκισσα με συμπάθεια. Δεν βλέπω νά είστε παρωμορφωμένος, έπειδή έχετε μερικές σούλες...

—Ένώ σείς, έπέμεινε ό νέος, είστε ώραία ! Καί ή έπιμονή σας δεν δικαιολογείται. Χωρίς νά θέλω, βλέπω κάθε μέρα τον σύζυγό σας. Όταν έρχεται, και τον λατύνω τόσο...

—Πηγαίνετε, κύριε ! πρόσταξε ή δούκισσα. Δεν ζήτησα τη γνώμη σας ...

Ό Ρότζερς δεν έπέμεινε περισσότερο. Χαρέτησε και βγήκε από την κάμαρα.

Όταν επέστρεψε στό δωμάτιό του, ό νέος έμεινε λίγη ώρα σκεπτικός. Άσφαλώς τά ψυχικά τραύματα ήταν βαθύτερα από τά σωματικά. Μήπως κι' αυτός δεν φερόταν σήμερα στη νέα, που τόσο τον άγαπούσε, σκληρός ; Γιατί, γιά νά ξεκοκοινηθεί έκεινη νά πηγαίνη στό νοσοκομείο, αυτό σήμανε πως δεν είχε πάψει νά τον άγαπά. Γιατί λοιπόν φοβόταν τόσο νά την ίδη ;

Χωρίς νά σκεφθή περισσότερο, ό νέος πήρε τό άκουστικό του τηλεφώνου και ζήτησε τον αριθμό της μηστής του.

—Άγαπημένη μου, ειντε ό Ρότζερς, μόλις άκουσε τη φωνή της. Άν δεν έχει άλλη ασχολία, έρχεσαι κοντά μου σήμερα τό άπόγευμα ; Άστρεψή μου Νόρα, μη με παρεξηγής, αλλά ή-μουν τόσο άσχημος, μ' έδες αυτές τις πληγές ! Θα με κντήσουν μόνο από την πλευρά που δεν πληγάζεις. Τι ; ... Κλαίς, Νόρα ; ... Άλλά, μικροίλα μου, δεν έπαυα νά σ' άγατώ ούτε στιγμή... Έλα γρήγορα... Σε περιμένω...

Συγχρόνως στό διπλανό δωμάτιο, τό έν' αριθμόν 2, ή δούκισσα ζητούσε πληροφορίες από την άδελφή γιά τον γείτονά της. Η Μπέσσυ της διηγήθηκε όσα γνώριζε. Την έπιμονή της νεαφής 'Αμερικανίδος και τό πεισμα του νέου νά μη την δεχθή.

—Τι θλιβερή ιστορία !... μοιρολόιους ή δούκισσα με συζήτηση. Τι φταίει τό καθμένο τό κορίτσι ; Θα ενγαφιστηθώ νά μάθω πως όλα τελείωσαν καλά... Και σε παρακαλώ, άδελφή, τηλεφώνησε στον σύζυγό μου νά έρθη. Νομίζω πως πρέπει νά γυρίσω στό σπίτι μου, στον άνδρα μου και στα παιδιά μου !... Όσο σκέπτομαι αυτό τό καθμένο τό κορίτσι !... Όλα ξεχνιούνται, γοιμός, όταν έπιμαίνει άγάτη... Και τά λάθη, ναι, κι' αυτά συγχωρούνται, όταν μετανοή κανείς... Έτοιμάσε τις βαλίτσες μου, άδελφή, σε παρακαλώ !...

—Είστε καλύτερα, μιλαίδη ;

—Όχι, αλλά πρέπει νά έπιστρέψω στό σπίτι μου. Έίωως έχει γίνω πύ γρήγορα καλά.

Έκεινη τό βράδυ ύπνηχαν δυό εύτυχισμένα ζευγάρια. Άλλά κι' ή νοσοκόμα Μαίρη και Μπέσσυ ήταν χαρούμενες. Οι άφροσίοι τους είχαν σωθή !...

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΣΤΕΙΟ

Κάποτε ένας σουλτάνος διάταξε νά διαλαλήσουν στον κόσμο, πως όποιος θα του έλεγε τό καλύτερο άστέιο, θα πάρει ά' τά ίδια του τά χέρια ένα πολύτιμο δώρο.

Έτρεξαν λοιπόν πολλοί, παρουσιάζοντας μισρό του, κι' ό καθέννας του ειντε τό άστέιο του. Στο τέλος πήγε στό παλάτι κι' ένας άπλοκώτατος χωριάτης, ό όποιος κάθισε έλευθερα και θαρραλά, σαν παλιός φίλος, πλάι στό σουλτάνο, που πήρε την ταμπάκαρα, ρούφηξε μία πρέζα ταμπάκο και μετά ειντε :

—Σουλτάνε μου, πήγες στη Βαγδάτη καυιά φορά ;

—Όχι ! άπάντησε ό σουλτάνος αποστησισμένος.

—Όποτε κι' έγώ ! ειντε ό χωριάτης.

Και σάπασε.

Ό σουλτάνος ξεκαρδίστηκε στα γέλια με τό άστέιο του αυτό και διάταξε νά του δώσουν ένα πουγγύ χρυσάρι.

ΓΑΣΚΟΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΙΝΟΣ ΗΣΑΝ Η ΓΛΩΣΣΕΣ

Ένας Γασκώνος, γιά νά περιπολή ήταν πλούσιο συγχωριανό του, που πήγε μία πρώτη φορά στό Παρίσι, τον άδήγησε σ' ένα μουσειό.

Ό Γασκώνος πληροφορούσε γιά όλα τά πράγματα στον πλούσιο συγχωριανό του κι' αυτός τον άκουγε με άνοητό στόμα. Σε κάποια στιγμή σταβήκανε μπροστά σε δυό γλώσσες με οινόνημια, μέσα στις όποίες φηλαγόντουσαν δυό γλώσσες, μία μικρή και μία μεγάλη.

—Ποιασού εν' αυτή ή γλώσσα, Ζάν ; ρώτησε ό χωριάτης.

—Ειντε του...Καρλομάγνου ! άπάντησε ό Γασκώνος.

—'Α !... Κι' αυτή ή άλλη ;

—Του Καρλομάγνου

κι' αυτή...

—Μά ειντε δυό γλώσσες ό Καρλομάγνος ;

—Βέβαια. Αήτη, τη μικρότερη, την ειντε ζ-

ταν ήταν μικρό παιδί !

